

OKRESNÁ PROKURATÚRA PRIEVIDZA
M. Mišíka 22, 971 34 Prievidza 1

Číslo: 1 Pv 18/18/3307-41
EEČ: 2-27-1060-2023

Prievidza 05.09.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu detí XXXXX, nar. XXXXX a Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. 10P 137/2009 zo dňa 07.04.2009 bola zaviazaná počnúc dňom umiestnenia detí do Detského domova XXXXX 07.04.2009 prispievať na maloletého XXXXX a maloletého XXXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima od 07.04.2009 do 30.09.2009 sumou 24,49 € a od 01.07.2009 sumou 25,35 € na každé dieťa vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova XXXXX, tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbala v období od 07.04.2009 do 26.01.2010 v Handlovej okr. Prievidza tým, že nikde nepracovala, nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzačka o zamestnanie, o sprostredkovanie práce úradom sa nezaujímal, v dôsledku čoho dlhuje Detskému domovu XXXXX na nezaplatenom bežnom výživnom sumu 541,12 €,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, Obvodné oddelenie XXXXX uznesením sp. zn. ORP-2365/4-OSV-PD-2009 zo dňa 26.01.2010 vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mala obvinená dopustiť tým spôsobom, že hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu detí XXXXX, XXXXX, a Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. 10P 137/2009 zo dňa 07.04.2009 bola zaviazaná počnúc dňom umiestnenia detí do Detského domova XXXXX 07.04.2009 prispievať na maloletého XXXXX a maloletého XXXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima od 07.04.2009 do 30.09.2009 sumou 24,49 € a od 01.07.2009 sumou 25,35 € na každé dieťa vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova XXXXX, tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbala v období od 07.04.2009 do 26.01.2010 v Handlovej okr. Prievidza tým, že nikde nepracovala, nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzačka o zamestnanie, o sprostredkovanie práce úradom sa nezaujímal, v dôsledku čoho dlhuje Detskému domovu XXXXX na nezaplatenom bežnom výživnom sumu 490,42 €.

Dňa 23.08.2023 poverený príslušník PZ predložil tunajšej prokuratúre vyšetrovací spis s návrhom na zastavenie trestného stíhania.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že návrh vyšetrovateľa PZ je dôvodný.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona sa prečinu zanedbanie povinnej výživy dopustí ten, kto sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, najmä z výpovede zástupcu Detského domova XXXXX, ako aj zo zabezpečených listinných dôkazov a správ na obvinenú vyplýva dostatočne odôvodnený záver, že skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie sa stal, napĺňa formálne znaky prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a spáchala ho obvinená, nakoľko bolo preukázané, že obvinená v čase skutku mala vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, túto si zavinene neplnila tým, že bola nezamestnaná, nehľadala si aktívne zamestnanie a nebola ani aspoň pasívne evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, čím by si zvýšila šancu na získanie zamestnania, v dôsledku čoho zostala dlhovať na výživnom spolu sumu 541,12 €.

Základom trestno-právnej zodpovednosti pri spáchaní prečinu je naplnenie všetkých znakov prečinu po formálnej stránke, ako aj po materiálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Materiálnu stránku tvorí závažnosť. Obligatónymi znakmi objektívnej stránky trestného činu je konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a

následkom. Subjektívnou stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu nedbanlivosti. Pre trestný čin v konkrétnom prípade sa vyžaduje úmysel.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, ktoré vyžaduje hodnotiť konkrétny stupeň závažnosti prečinu, má podstatný význam pre úvahu, či v konkrétnom prípade, konanie, ktoré inak vykazuje formálne znaky prečinu, spĺňa aj materiálnu podmienku. Materiálna podmienka, inými slovami závažnosť prečinu pre spoločnosť, nie je v zásade daná tým, že konkrétny skutok porušuje alebo ohrozuje záujmy chránené trestným zákonom, ale vyjadruje celkovú závažnosť činu, a to z hľadiska tak objektívnych ako aj subjektívnych znakov.

V súlade s ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku som vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a v ich súhrne a dospel som k záveru, že konaním obvinenej XXXXX nedošlo k naplneniu prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, a to pre absenciu materiálnej stránky. Obvinená síce svojim konaním porušila záujem spoločnosti na zabezpečení riadnej výživy detí, avšak som toho názoru, že konanie obvinenej nedosiahlo takú závažnú formu a intenzitu, na základe ktorej by bolo možné hodnotiť toto konanie ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, resp. iný trestný čin uvedený v osobitnej časti Trestného zákona. Poukazujem predovšetkým na skutočnosť, že bolo preukázané, že obvinenej je kladené za vinu neplnenie si vyživovacej povinnosti v relatívne krátkom období len 11 mesiacov, počas ktorých ale bolo o deti náležite postarané štátom, konkrétne detským domovom, ktorému bola obvinená povinná výživné platiť. Neplatenie výživného, ktoré bolo stanovené v najnižšej možnej výške, teda nemalo vplyv na zabezpečenie riadnej starostlivosti o deti. Navyše boli deti obvinenej následne adoptované do cudziny a teda vyživovacia povinnosť obvinenej voči nim skončila. Nie nepodstatnou skutočnosťou z hľadiska posudzovania závažnosti stíhaného skutku je aj odstup času od spáchania skutku, nakoľko od jeho spáchania uplynulo už viac ako 13 rokov a po uplynutí ktorých si už ani právny nástupca Detského domova XXXXX – Centrum pre deti a rodiny Trenčín neuplatňuje nárok na úhradu dlžného výživného zo strany obvinenej ako to uviedla vo svojej výpovedi splnomocnená zástupkyňa XXXXX.

Hoci obvinená svojim konaním naplnila všetky formálne znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu, vzhľadom ku všetkým okolnostiam prípadu, vzhľadom na spôsob vykonania činu, čas od jeho spáchania a jeho následky mám zato, že v danom konkrétnom prípade stupeň závažnosti predmetného skutku nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu tak, aby konanie obvinenej bolo možné posúdiť ako prečin, t.j. konanie obvinenej svojim obsahom nenapĺňa materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona, obligatórne potrebný k naplneniu skutkovej podstaty prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Tomáš Trela
prokurátor